

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Alerguș,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014, declarat de avocatul Alexei Tighinean, în numele inculpatului

Blanari Dmitri Vasile, născut la 26 aprilie 1983, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Sfînta Vinere 62, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 05 aprilie 2011 – 28 septembrie 2012,
în instanța de apel: 13 noiembrie 2012 – 21 februarie 2013,
în instanța de recurs: 20 august – 19 noiembrie 2013,
în instanța de apel: 16 decembrie 2013 – 15 ianuarie 2014,
în instanța de recurs: 06 iunie – 09 iulie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28 septembrie 2012, inculpatul Blanari Dmitri a fost achitat de sub învinuirea săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul este învinuit că la 18 decembrie 2009, orele 22.30, deplasîndu-se cu viteza de 40-50 km/oră pe traseul Chișinău-Leușeni la volanul automobilului „Nissan Maxima”, n/î CJN 250, în apropierea s. Suruceni, r-nul Ialoveni nu a ținut cont de prevederile art. 45 alin. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează expres că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, cerințe ce au fost ignorate de către inculpat, care n-a manifestat prudență la trafic și a tamponat pietonul Serghei Șebanov, cauzîndu-i leziuni corporale grave, soldate cu decesul victimei.

Instanța de fond a reținut că inculpatul nu a recunoscut vinovăția și a declarat că afară ninge, era vânt puternic și viscolea, se formau troiene pe drum. În apropierea unei stații de alimentare cu petrol, a observat în ultimul moment că un troian parcă s-ar fi mișcat. A observat acest lucru la o distanță de 4-5 metri, a apăsat frâna, însă mașina a lunecat și a aninat o persoană.

Potrivit raportului de expertiză nr. 537 din 18.03.2010, în momentul descoperirii de către șoferul automobilului de model Nissan Maxima în lumina farurilor a umbrei pietonului, care se afla pe partea carosabilă, el nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frînare, chiar dacă respecta prevederile art. 45 alin. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 202, se poate afirma că în momentul impactului primar victima se afla în poziție orizontală, în decubit posterior (pe spate), cu partea laterală dreapta a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare.

Astfel, în ședința de judecată n-au fost acumulate probe care ar confirma faptul că inculpatul ar fi încălcat regulile de securitate a circulației.

De asemenea, în cadrul urmăririi penale inculpatului i-au fost grav încălcate drepturile la apărare.

Conform ordonanței din 14.03.2011, el a fost scos de sub urmărirea penală.

Prin ordonanța din 21.03.2011, a fost dispusă anularea ordonanței din 14.03.2011, conform prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală.

La momentul pronunțării ordonanței din 21.03.2011, prevederile art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală au fost declarate de către Curtea Constituțională RM, prin Hotărârea din 23.11.2010, publicată la 03.12.2010, drept neconstituționale.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Apelantul a invocat că instanța neîntemeiat și în lipsa unui suport juridic a apreciat critic și a respins raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, conform cărui șoferul automobilului „Nissan Maxima” din punct de vedere tehnic trebuia să acționeze în conformitate cu pct. 2) art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere - în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Nu se prevăd cauze tehnice care ar împiedica șoferului să întreprindă acțiunile indicate, întrucât automobilul era în stare tehnică bună.

Ținând cont de raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.202 din 22.02.2011 și luând în considerație caracterul, localizarea și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate la cadavru, se poate afirma, că în momentul impactului primar cet. S. Șebanov se afla în poziție orizontală, în decubit posterior (pe spate), cu partea laterală dreaptă a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare.

Din procesul-verbal de cercetare la fața locului cu schema accidentului rutier se văd condițiile rutiere la momentul accidentului drumul înzăpezit, ninsoare.

Cînd au survenit schimbările articolului 63 alin. (6) CPP, pe 23.11.2010 (excepția neconstituțională), inculpatul a fost scos de sub urmărirea penală.

Ulterior, în baza unor circumstanțe noi stabilite de expertizele numite în coraport cu raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză

medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, pentru a nu încălca drepturile acestuia de a nu fi urmărit de mai multe ori, garantat de art. 22 Cod de procedură penală, procurorul prin ordonanță respectând prevederile art. 287 Cod de procedură penală aplicând norma special a reluat urmărirea penală și la 30.03.2011 Blanari D. a fost pus sub învinuire. În această ordine de idei, în cadrul urmăririi penale, ordonanțele nominalizate atât de Blanari D. cât și de avocatul acestuia nu au fost contestate.

Astfel, au fost administrate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală și a adoptat o sentință legală, și întemeiată.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor acuzării și anume: raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză medico-legală 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, procesul verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier, procesul-verbal de examinare a obiectului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2013, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant, a argumentat probele la general fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor.

Analizând declarațiile inculpatului și a martorilor, date la diferite etape a procesului penal, instanța de apel nu le-a verificat în baza propriei și juste evaluări și nu a înlăturat divergențele prezente în acestea.

Astfel, inculpatul a declarat la etapa urmăririi penale că câmpul de vizibilitate din salon era aproximativ 50 metri. Aproximativ la o distanță de 10 metri în fața automobilului, pe mijlocul traseului a observat o grămadă de zăpadă și a frânat. La o distanță de 4 metri a înțeles că acea grămadă de zăpadă era de fat două persoane înzăpezite, culcate la pământ perpendicular cu drumul.

Martorul C. Franțuz, la etapa urmăririi penale a explicat că partea vătămată, fiind în stare de ebrietate, la un moment, s-a oprit și s-a culcat pe spate în mijlocul drumului spunând că vrea să se odihnească. El, văzând că dinspre Leușeni venea automobil, l-a apucat de subsuori să-l tragă mai într-o parte, dar nu a reușit și tot atunci acel automobil l-a tamponat. În instanța de fond, acest martor a lămurit că el stătea cu spatele la mașina care venea, fiind aplecat deasupra victimei, încercând să-l ridice de jos.

Martorul A. Blanari, la etapa urmăririi penale a declarat că afară ninge foarte puternic, farurile fiind aprinse la faza scurtă, și farurile anticeață la fel erau aprinse, câmpul de vizibilitate din salon fiind aproximativ 100 metri. În timp ce se deplasau cu viteza de 40-50 km/oră, a văzut în fața automobilului, la o distanță de 3 metri pe mijlocul drumului o persoană stînd pe genunchi, capul acestuia fiind la nivelul capotei automobilului. În instanța de fond acest martor a declarat că a dat mărturii în limba rusă, iar anchetatorul scria în limba de stat, translator nu era, el personal a scris textul de mîină, fiindu-i dictat.

Martorul O. Galușco, la etapa urmăririi penale a lămurit că au fugit înapoi să vadă pe cine au tamponat, în mijlocul drumului era un bărbat culcat pe spate și un bărbat care stătea pe genunchi lângă acesta. În instanța de fond, acest martor a declarat că vizibilitatea în fața mașinii era normală, aproximativ 50-100 metri. A văzut silueta în față la o distanță de 20 metri din momentul începerii frînării.

Inculpatul a declarat în ședința instanței de fond că vizibilitatea la drum era de aproximativ 50 metri în față, iar pe acea porțiune de drum se vedea în față la aproximativ 70-100 metri.

Referitor la faptul că la urmărirea penală a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, prin reluarea urmăririi penale, instanța de apel urma să verifice dacă a fost contestată de către acesta ordonanța de reluare a urmăririi penale și dacă nu din ce cauză.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Blanari Dmitri a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că la 18 decembrie 2009, orele 22.30, Blanari Dmitri, deplasându-se cu viteza de 40-50 km/oră pe traseul Chișinău-Leușeni la volanul automobilului „Nissan Maxima”m, n/1 CJN 250, care era în stare tehnică bună, în apropierea s. Suruceni, r-nul Ialoveni nu a ținut cont de prevederile art. 45 alin. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează expres că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, cerințe ce au fost ignorate de către inculpat, care n-a manifestat prudență la trafic și a tamponat pietonul S. Șebanov, care se deplasa pe partea carosabilă a drumului. În rezultatul accidentului rutier ultimului i-au fost cauzate: traumă cranio-cerebrală închisă, excoriații, echimoze în regiunea capului, revărsate sanguine intracerebrale (contuzie cerebrală) sînge în ventricolii cerebrali, fractura oaselor bolții bazei craniului; traumă toracică, echimoze la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în țesuturile moi ale toracelui, contuzia hilurilor pulmonare, hemotorace bilateral în volum total de 800 ml, fractura coastei stîngi cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fără lezarea pleurei parietale, traumă închisă a abdomenului, revărsate sanguine retroperitoneale, rupturi multiple ale parenchimului hepatic, hemoperitoneum în volum de 500 ml, trauma bazinului și membrelor, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, fractura închisă a femurului drept cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturii, dehiscenta oaselor pubiene, dehiscenta sacro-iliacă bilateral cu revărsate sanguine în țesuturi moi adiacente, leziuni corporale care au legătură directă cu survenirea decesului și în comun se califică ca vătămări corporale grave.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că se deplasa cu o viteză mică, fiind condiții climaterice nefavorabile, era vînt mare, iar pe drum s-au format troiene de zăpadă pe care trebuia să le traverseze, în unul din aceste troiene de 3-4 metri a observat că ceva se mișcă, a frînat însă mașina nu s-a oprit din cauza zăpezii și a atins partea vătămată.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe.

Martorul A. Blanari a declarat că vizibilitatea la momentul tamponării era redusă, cam la 80 de metri distanță, era nins, din troian s-a ridicat o pată neagră la o distanță de aproximativ 5 m, șoferul a frânat însă mașina nu s-a oprit deoarece era ghețuș, altă persoană încerca să ridice partea vătămată de jos.

Martorul O. Galușco a declarat că în regiunea unui sat a simțit o frînare bruscă și uitându-se în față a observat pe traseu troiene mici, și la o distanță de câțiva metri a observat o siluetă acoperită cu omăt, care încerca să se ridice. De la frînarea bruscă automobilul a început să lunece în partea dreaptă spre acostament și apoi a urmat tamponarea.

Martorul C. Franțuz a declarat că împreună cu alte două persoane au servit o sticlă de rachiu și apoi au hotărât să se întoarcă la locul unde lucrau, în câmp. Afară ninge tare, iar ei mergeau pe marginea drumului, S. Șebanov permanent cădea jos, deoarece era în stare de ebrietate, îi spunea să-l lase să se odihnească. La un moment dat S. Șebanov a căzut jos pe șosea și în timp ce el vroia să-l ridice s-a apropiat o mașină, care l-a lovit.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 09.07.2009, luând în considerație caracterul, localizarea și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate la cadavru, se poate afirma că în momentul impactului primar cet. S. Șebanov se afla în poziție orizontală, în decubit posterior (pe spate), cu partea laterală dreaptă a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare.

Din procesul-verbal de cercetare la fața locului și fototabel se vede că condițiile meteo și rutiere la momentul accidentului erau deosebit de dificile, drumul este acoperit cu zăpadă, este întuneric și ninge abundent.

Potrivit raportului de expertiză nr. 537 din 18.03.2010, în momentul descoperirii de către șoferul automobilului „Nissan Maxima”, în lumina farurilor a umbrei pietonului care se afla pe partea carosabilă, el nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea cu pietonul prin frînare, dacă respecta prevederile art. 45 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Conform raportului de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, șoferul automobilului „Nissan Maxima”, din punct de vedere tehnic trebuia să acționeze în conformitate cu art. 45 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia, „ în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Din punct de vedere al expertului, în cazul dat, nu se prevăd cauze tehnice care ar împiedica șoferului să întreprindă acțiunile indicate, întrucât automobilul era în stare tehnică bună.

Luând în considerație caracterul, localizarea și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate la cadavru, se poate afirma, că în momentul impactului primar cet. S. Șebanov se afla în poziție orizontală, în decubit posterior (pe spate), cu partea laterală dreaptă a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare.

Este neîntemeiat argumentul instanței de fond că inculpatului i-a fost încălcat grav dreptul la apărare, deoarece ulterior, în baza unor circumstanțe noi stabilite de expertizele numite în coraport cu raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, pentru a nu încălca drepturile acestuia de a nu fi urmărit de mai multe ori, garantat de art. 22 Cod de procedură penală, procurorul prin ordonanță respectând prevederile art. 287 Cod de procedură penală aplicând norma special a reluat urmărirea penală și la 30.03.2011 Blanari D. a fost pus sub învinuire.

În cadrul urmăririi penale, ordonanțele nominalizate nu au fost contestate.

Instanța de fond neîntemeiat și în lipsa unui suport juridic a apreciat critic și a respins raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, conform căreia șoferul automobilului „Nissan Maxima”, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze în conformitate cu pct. 2) art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia, în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Instanța de apel a concluzionat că probele administrate dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, caq încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, că inculpatul nu are antecedente penale, a acoperit cheltuielile de înmormântare, că partea vătămată, fiind în stare de ebrietate se deplasa pe drum, s-a culcat pe el neținând cont de condițiile climaterice, că circumstanțe agravante nu s-au reținut, deci corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

8. Avocatul Alexei Tighinean a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că instanța de fond corect la achitat pe inculpat, deoarece potrivit raportului de expertiză nr. 537 din 18.03.2010 în momentul descoperirii de către acesta în lumina farurilor a umbrei pietonului care se afla pe partea carosabilă el nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frânare și chiar dacă respecta prevederile art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere.

Însă instanța de apel eronat a apreciat raportul de expertiză nr.3153 din 29.10.2010 care contravine cu raportul de expertiză nr.5 37 din 18.03.2010, deoarece expertul a dat răspuns la o parte din întrebare din ordonanța din 02.07.2010, numai la prima parte a întrebării „Ce acțiuni trebuia să întreprindă șoferul pentru a evita accidentul?”.

La a doua parte a întrebării expertul nu dat nici un răspuns.

Însă, prin raportul de expertiză nr. 537 din 18.03.2010 a fost dat răspuns la a doua parte a întrebării despre posibilitatea tehnică a evitării tamponării cu pietonul.

În așa mod, dacă de luat aceste două expertize concomitent, reiese că inculpatul trebuie să acționeze în conformitate cu art. 45 alin. (2) al Regulamentului circulație rutieră (potrivit raportului de expertiză nr. 3153 din 29.12.2010), dar el nu dispune de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea cu pietonul prin frânare, chiar dacă respecta prevederile art. 45 alin. (2) al Regulamentului circulație rutieră (potrivit raportului de expertiză nr. 537 din 18.03.2010).

Deasemenea, prin ordonanța din 14.03.2011, Blanari D. a fost scos de sub urmărirea penală ca bănuț. Prin ordonanța din 21.03.2011 a fost dispusă anularea ordonanței din prin care inculpatul a fost scos de sub urmărirea penală, ordonanța dată fiind întemeiată pe prevederile art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală. Dar, prin ordonanța din 30.03.2011 el a fost pus sub învinuire.

În drept, recursul este întemeiat pe: „*art. 427 alin. (1) pct. 7),12) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost*

pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cînd faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele menționate în recursul ordinar (*pct. 8 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept clar și concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile martorilor A. Blanari, O. Galușco, C. Franțuz, probele scrise – raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 09.07.2009, procesul verbal de cercetare la fața locului și fototabelul, raportul de expertiză nr. 537 din 18.03.2010, raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Or, faptul că, potrivit raportului de expertiză din 18.03.2010, inculpatul nu a avut posibilitate tehnică să evite tamponarea victimei nu-l absolvă de răspundere penală, deoarece producerea impactului fatal este cauzal legată de încălcarea anterioară de către inculpat a prevederilor art. 45 alin. (2) a Regulamentului Circulației Rutiere, conform căror, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Mai mult, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea acestei instanțe privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Este de menționat și faptul că instanța de apel corect a statuat că, în baza unor

circumstanțe noi stabilite în baza raportului de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010 și raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011 procurorul, prin ordonanță, a reluat întemeiat urmărirea penală și la 30.03.2011 inculpatul legal a fost pus sub învinuire, deoarece aceste acțiuni sunt just fondate pe prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Totodată, recurentul nu a specificat în recursul ordinar nicio argumentare în raport cu norma de drept vizată, iar aceste acțiuni ale organului de urmărire penală nu au fost contestate de partea apărării la finele urmăririi penale, cum prescrie art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexei Tighinean împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014, în privința inculpatului Blanari Dmitri Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun